

Sf. Cuv. Petru Damaschin,
Scriitor filocalic

sălbatică, sau ridicări de draci, sau de oameni răi, nu se mai înspăimântă deloc, ca unul ce cunoaște că sunt fapte ale unuia și aceluiași Făcător și împreună roabe cu el și nu au putere asupra sa, de nu va îngădui Dumnezeu.” Numai de El se mai teme, ca de Cel ce are stăpânire, precum a zis Însuși Domnul: ”Vă voi arăta vouă de cine să vă temeți.”(Luca XII, 5) și a adăugat: ”Temeți-vă de Cel ce are putere să arunce și sufletul și trupul în gheenă”; și ca să-și întărească cuvântul spune: ”zic vouă de Acesta să vă temeți” (Luca XII, 5), (Matei X, 28). Și pe drept cuvânt. Căci dacă ar fi altul ca să aibă stăpânire afară de Dumnezeu, ar trebui să ne temem de acela. Dar odată ce Acesta este singur este Făcătorul și Stăpânul celor de sus și celor de jos, cine este cel ce ne poate face ceva fără El? Iar dacă ar zice cineva că sunt fapte care au libertate, voi zice și eu că de fapt o au puterile inteligibile și oamenii, asemenea și dracii.

Dar cetele ființelor cerești fără de trup și oamenii buni nu suferă să vatăme pe careva dintre cei dimpreună robi, chiar dacă ar fi foarte rău acesta, ci mai vârtos au milă de el și se roagă la Dumnezeu pentru el, cum zice marele Atanasie. Iar oamenii răi și învățătorii acestora întru răutate, dracii, voiesc, însă nicidecum nu pot să vatăme pe cineva, dacă nu cumva dă el el însuși pricină să fie părăsit de Dumnezeu, prin faptele rele.

(Sf. Cuv. Petru Damaschin, *Învățăături duhovnicești*, text publicat în *Filocalia* vol. 5)

PROROCUL ZAHARIA

Acest sfânt Zaharia, tatăl Înaintemergătorului, a fost preot în Ierusalim pe vremea împărăției lui Irod.

Sfântul proroc Zaharia a fost fiul lui Varahie, preotul din Legea veche, având femeie din fiicele lui Aaron pe Elisabeta, sora Anei, maica Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Se aflau întru toate faptele bune, petrecându-și calea vieții fără prihană.

Au fost, amândoi drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile și dreptățile fără de prihană, iar dovadă a vieții celei cinstite este Sfântul Ioan cinstitul și slăvitul proroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului. Scris este că „din rodirile lor îi veți cunoaște”, că și rodul pomului celui bun nu iese rău, ca să se împlinească ceea ce s-a zis: „Dacă rădăcina este sfântă, apoi sfinte sunt și ramurile”. Ramura cea sfântă, Ioan a crescut din rădăcina sfântă.

Acest sfânt Zaharia, tatăl Înainte-Mergătorului, a fost preot în Ierusalim pe vremea împărăției lui Irod, fiind din

neamul lui Avia, care a avut rândul săptămânii opta. Împăratul David, văzând că se înmulțise seminția lui Aaron într-asa de mare număr, încât nu era cu puțină ca toți să slujească împreună în Biserică, a împărțit-o pe ea în douăzeci și patru de rânduri sau de cete, ca unii după alții să slujească toți ținându-și săptămâna în biserică.

Și au ales dintre dânșii în fiecare ceată să aibă preotul său mai mare. Deci fiecare ceată avea preoți mai mult de cinci mii. Iar ca să nu fie între dânșii ceartă, care preot cu ceata să ție întâia săptămână, care a doua, care a treia până la douăzeci și patru, aruncau sorți și după sorți primea rândul său.

S-a ținut o rânduială ca aceasta până la venirea Mântuitorului care este legea cea nouă, pentru că preotul fiecărei seminții își avea rândul său, după soarta strămoșului său. Deci a ieșit al optulea sorțul părintelui Avia, din a cărui seminție a fost născut Sf. Zaharia, și acesta ținea al optulea rând al slujbei în biserică, fiind mai mare peste preoții seminției sale.